

τῆς θερμότητος τοῦ στομάχου ἀπαλλάσσεται τοῦ βουτύρου καὶ ἀρχίζει νὰ πληροῦται ὕδατος, διαστελλεται καὶ συνδιαστέλλει καὶ τὸν στόμαχον, ἕως οὗ ἐπέρχεται ὁ θάνατος. Οὐδὲν ἀντιφάρμακον ὑπάρχει, οὐδεμία θεραπεία· ὁ θάνατος ἐπέρχεται ἄφευκτος καὶ θραδύς, ἀφ' οὗ προηγηθῆ μακρὰ καὶ ὀδυνηροτάτη ἀγωνία.

— Εἶσαι βέβαιος; ἠρώτησε τὸν κυνοκόμον ὁ Σέργιος πλήρης ὀργῆς καὶ περιφρονήσεως.

— Τὴν εἶδα λείχουσαν τὸν ἀμαξήλατον, αὐθέντα... Ἐκεῖνος ὁ Μαρσίνης, ὁ... μὲ συγχωρεῖς, αὐθέντα, ἡ λύπη μὲ κάμνει...

— Ἐχεις δίκαιον! ὁ δειλός, ὁ... Ἀποθνήσκει λοιπὸν ἡ Λεβέδκα;

— Μάλιστα.

— Μετὰ πόσῃν ὥρᾳ;

— Μετὰ δύο, τρεῖς. Τὸ ζῶον ὅμως εἶνε δυνατόν, ἴσως βαστάσει ἕως αὔριον.

— Εἶσαι βέβαιος ὅτι δὲν ὑπάρχει θεραπεία;

— Καμμία.

Ἐορτάσθη ἀνεθῆ εἰς τὸν δωμάτιόν του, ἔλαβε πολύκροτον, τὸ ἐγέμισε καὶ κατέβη. Ἡ Λεβέδκα εἶχε κλείσει τοὺς ὀφθαλμοὺς, λευκὸς ἀπὸ τῆ ἡρατο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς τὰ χεῖλη. Ποῦ καὶ ποῦ ἐξέβαλεν ὀξείας κραυγὰς, ἐκτυπᾶτο καὶ ἐπιπτεν ἔπειτα λιπόθυμος. Ὁ Σέργιος ἔκυψε κλαίων. — Χαῖρε, τῆ λέγει, καλὴ καὶ ὠραία Λεβέδκα μου, χαῖρε. — Τὴν ἐφίλησεν εἰς τὸ μέτωπον καὶ ἐξεκένωσε τὸ πολύκροτον... Ἡ Λεβέδκα ἔμεινε ἀπνους.

Ἐπὶ πολὺ ὁ Σέργιος ἐφύλαττεν εἰς τὸ πολύκροτον τοῦ μίαν σφαῖραν διὰ τὸν Μαρσίνην. Βίς τὰς παρκλήσεις καὶ τὰ δάκρυα τῆς γραίας Κυρίας Μκνούρωφ, μητρὸς τοῦ Σεργίου, χρεώσται ὁ ἄθλιος τὴν ζωὴν του. Σ.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ ΚΑΙ ΝΑΠΟΛΕΩΝ

[Ἐκ τῶν τοῦ Auguste Vacquerie.]

Οἱ Ἀμερικανοὶ οὐδέποτε ἔπαυσαν ἐορτάζοντες τὴν ἡμέραν τὴν δωρήσασαν αὐτοῖς τὸν μέγαν ἄνδρα εἰς ὃν ὀφείλουσι τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν καὶ τὴν Δημοκρατίαν των.

Ἀναμφισβητήτως οὐδενὸς ἐπὶ γῆς ἀνδρὸς τοῦ Γεωργίου Οὐασιγκτῶνος μᾶλλον, πρέπει νὰ πανηγυρίζεται ἡ γενέθλιος ἡμέρα. Καθ' ἣν ἡμέραν ἐτελεύτησε, τὸ Κοινοβούλιον ἐκλαυσε «τὸν ἄνδρα» τὸν ἀριστεύσαντα ἐν τῷ πολέμῳ, ἐν τῇ εἰρήνῃ, «ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ.» Ὁ Οὐάσιγκτων κατεκτήσατο οὐ μόνον τὴν δόξαν ὅτι ἔδωκε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπίσης μεγάλην δόξαν ὅτι ἔδωκεν αὐτῇ τὴν ἐλευθερίαν.

Ὅτε ἀπέσπα τὴν Ἀμερικὴν ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας, ἠδύνατο, καθὼς ἄλλοι ἔνδοξοι στρατηγοὶ ἔπραξαν, νὰ δράξῃται τῆς νίκης αὐτοῦ καὶ τῆς δημοτικότητος, καὶ ν' ἀνακηρύξῃ ἑαυτὸν κύριον τῶν ἀνθρώπων οὓς ἠλευθέρωσε. Ἀλλ' ὅ-

μως ἅμα περαιωθέντος τοῦ πολέμου, παρητήθη τῆς διοικήσεως καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον οὐδεμίαν ἐδέχθη ἀνταμοιβήν. Τὸ Κοινοβούλιον ἐν μόνον κατόρθωσε, ν' ἀποδεχθῆ ὁ Οὐάσιγκτων τὴν ἐλευθέραν ταχυδρομικῶν τελῶν διανομῆν τῶν ἐπιστολῶν του. Κατέγινεν εἰς τὴν γεωργίαν. Ἡ πολιτεία τῆς Βιργίνιας, ὑπὲρ τῆς ναυτιλίας τῆς ὁποίας μεγάλας ὑπηρεσίας παρέσχε, ἐδήλωσε τὰς πρὸς τοῦτον εὐχαριστίας, ἀποστείλασα αὐτῷ ἑκατὸν πενήκοντα μετοχὰς Ἑταιριῶν, ἃς αἱ προσπάθειαι αὐτοῦ τούτου εἶχον ἀναδείξει· ἡ ἀξία τῶν μετοχῶν αὐτῶν ἀνήρχετο εἰς 250 χιλιάδας φράγκων. Τὸ ποσὸν αὐτὸ διένειμεν εἰς δύο ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα. Καὶ τοῦτο δὲν ὑπῆρξε τὸ μόνον τεκμήριον τῆς ἀφιλοκερδείας αὐτοῦ. Καθ' ὅλον τὸ ὀκταετὲς χρονικὸν διάστημα τοῦ πολέμου, ἀνώτατος καὶ μόνος διοικητὴς αὐτὸς ὢν, ἔχων δὲ ἀπόλυτον ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς δαπάνας, μόνον 247 λίρας ἔδαπάνη ἐτησίως εἰς ἔκτακτα ἔξοδα.

Κληθεὶς πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἐν ἔτει 1789, ἐξελέχθη καὶ πάλιν τῷ 1793. Ἐπίσης ἠθέλησαν οἱ συμπολιταὶ του νὰ τὸν ἐκλέξουσιν καὶ τῷ 1797, ἀλλ' ἀπεποιήθη, προτιμῶν τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος του ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ καὶ εὐρίσκων ἐνδοξότερον ἑαυτῷ κατόρθωμα νὰ ἀπελευθέρωσῃ ἐν ἔθνος ἀντὶ νὰ τὸ κατακτήσῃ.

Τὴν 14 Δεκεμβρίου 1799 φλόγῳσι τῆς τραχείας ἀρτηρίας, προελθοῦσα ἐκ λεπτῆς βρογχῆς ἣτις καθύγρανε τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν λαιμὸν αὐτοῦ, τὸν ἀφήρησεν ἀπὸ τῆς ζωῆς ἐντὸς ὀλίγων ὥρων. Ἀπέθανε δὲ ὡς ἀνδρεῖος. Βλέπων ἀδύνατον πᾶσαν βοήθειαν, εἶπε νὰ τὸν ἀφήσωσιν ἡσυχον. Ἐξεδύθη, κατεκλίθη, ἐσφάλισε ταῖς ἰδίαις αὐτοῦ χερσὶ τὰ βλέφαρά του καὶ σχεδὸν ἀμέσως ἐξέπνευσεν ἀταράχως, ἐν ἡλικίᾳ ἐξήκοντα ὀκτὼ ἐτῶν. Ὁ θάνατός του ὑπῆρξε γενικὴ δεινὴ συμφορά. Τὸ Κογκρέσον διέταξεν ἵνα πάντες οἱ πολῖται φέρωσιν ἐπὶ τριάκοντα ὄλα ἔτη μελανὴν σκέπην ἐπὶ τοῦ βραχίονος.

Ἴδου καὶ ἐν γεγονόσι ἄξιον μνείας. Ὁ Ναπολέων ἐπένησε τὸν Οὐασιγκτῶνα καὶ διέταξεν ἐπίσης νὰ πενήθῳσι πᾶσαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς τότε ὀνομαζομένης Γαλλικῆς Δημοκρατίας. Ὁ Ναπολέων ἐπεφόρτισε τὸν Φοντάν νὰ πλέξῃ τὸν πανυγηρικὸν τοῦ ἐνδόξου ἀνδρὸς τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἐν ἐπιστῆμῳ δημηγύρει εἶπε τὰ ἐξῆς περὶ Οὐασιγκτῶνος: «Ἀπέφυγε τὴν ἐξουσίαν ὁπόταν αὐτῇ ἠδύνατο νὰ καταστήθῃ δεσποτικὴ· δὲν συγκατατέθη νὰ φέρῃ τὸ βᾶρος αὐτῆς ἢ μόνον ὅτε συνεσφίγχθησαν οἱ ὄροι τῆς νομιμότητος· δὲν ἐδέχθη τὴν παράτασιν ταύτης, ὅταν ἐπίεσθη ὅτι ἡ Ἀμερικὴ εὐτυχοῦσα δὲν εἶχε πλέον χρεῖαν τῆς ἀφοσιώσεώς του· τέλος ἠθέλησε νὰ ἀπολαύσῃ ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ συμπολιταὶ του τῆς εὐτυχίας, ἢν κλάς μέγας ἔλαβε παρ' αὐτοῦ.» Ὅτε ὁ Ναπο-

λέων ἐπετέλεσε τὸ πραξικόπημα τῆς 18 Brumaire, ὅτε δηλαδὴ κατέβαλεν, ἀνέτρεψε βίᾳ τὸ πολίτευμα, εἶχεν ἤδη δὲ ἐπισήμως ἐπαινέσει τὸν Οὐασιγκτῶνα μὴ θελήσαντα τὴν δεσποτικὴν ἐξουσίαν καὶ ὡς μόνην δόξαν ἐκλεξάμενον ἑαυτῷ τὸν τίτλον τοῦ ἀπλοῦ πολίτου ἔθνους ἐλευθέρου, τότε ὠνόμασεν ἑαυτὸν κατ' ἀρχᾶς Ἰππατον διὰ βίου, κατόπιν δὲ διαδοχικὸν αὐτοκράτορα.

Ἀποτέλεσμα τῆς πολιτείας τοῦ Οὐασιγκτῶνος ὑπὲρ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ὑπῆρξεν ἡ διανεκὴς αὐξήσις αὐτῶν, ἡ κραταιώσις των, ἡ ἰσχὺς των καὶ εὐημερία μοναδική. Ἀποτέλεσμα τῆς πολιτείας τοῦ Νηπολέοντος διὰ τὴν Γαλίαν ἐπῆλθον τρεῖς εἰσόβολαι, αἱ συμφοραὶ τοῦ Βατερλώ, τοῦ Σεδάν, ἡ ἀπώλεια τῆς Ἀλσατίας καὶ τῆς Λορραίνης.

Κα ***

Η ΧΕΙΡΑΨΙΑ

Ἐκριναν πάντοτε τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τοῦ τρόπου τῆς χειραψίας αὐτῶν. Κατ' ἐμὲ, τὸ σημεῖον τοῦτο εἶνε ἀλάνθαστον. Ψυχρὰ χεῖρ μὲ στενοχωρεῖ, ὑγρὰ μὲ προξενεῖ κακίην τινα ἐντύπωσιν, θλίψις χεῖρὸς μεμετρομένη, οὕτως εἰπεῖν, μὲ παροργίζει, χεῖρ, ἥτις ἀπτεται δι' ἄκρων μόνον δακτύλων, μὲ προξενεῖ φόβον, ἀλλὰ χεῖρ ἀπαλὴ καὶ θερμὴ, ἥτις θλίβει τὴν ἐμὴν χωρὶς νὰ τὴν στενοχωρήσῃ, καὶ ἥτις δὲν φοβεῖται ν' ἀφήσῃ εἰς ἀνδρικήν χεῖρα τὴν ἀφὴν δλοκλήρου τῆς παλάμης, μοὶ ἐμπνέει ἐμπιστοσύνην καὶ σκεδὸν συμπάθειαν αἰφνιδίαν. Τινὲς τῶν παρατηρητῶν τῶν ἀνθρώπων κρίνουσιν ἐκ τοῦ βλέμματός, ἄλλοι ἐκ τοῦ σχήματός τοῦ μετώπου, ἄλλοι τινὲς πάλιν ἐκ τοῦ ἤχου τῆς φωνῆς, τοῦ μειδιάματος, τοῦ χαρκακτῆρος τῆς γραφῆς κλπ. Ἄλλ' ἐγὼ φρονῶ ὅτι ἅπας ὁ ἄνθρωπος ἐμφαίνεται εἰς πᾶν τὸ συνιστοῦν αὐτὸν, καὶ ὅτι πᾶσα πράξις ἢ φαινόμενον αὐτοῦ εἶναι δειγμὰ ἀποκαλύπτου τὴν κυριεύουσαν αὐτὸν ἰδιότητα. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ἐξετάζωμεν πάντα, εἰ τοῦτο ἦν δυνατὸν, ἀλλ' ὁμολογῶ ὅτι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς συμπῶθ ἢ ἀπωθοῦμαι ἐκ τῆς πρώτης χειραψίας.

ΓΕΡΓΙΑ ΣΑΝΑ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ὁ προσεκτικὸς παρατηρητὴς τοῦ βίου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ θέλει ἀπαντήσῃ ἐν τοῖς ἡθεσὶ καὶ ἐν τῷ χαρακτῆρι τοῦ ἔθνους πολλὰ σημεῖα ἀναμιμνήσκοντα αὐτῷ τὴν κλασσικὴν ἀρχαιότητα. Δὲν θέλει δὲ βεβαίως μορφῶσει τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἐκ τοῦ κομψοῦ κόσμου τῶν Ἀθηνῶν, ἐκ τῆς χρυσοῦς νεολαίας ἐκείνης, ἥτις ἔζησε χάριν σπουδῆς ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσι τῆς Εὐρώπης καὶ μετεκόμισεν ἐκείθεν πάντα τὰ ἔλκη του πολιτισμοῦ χωρὶς νὰ οἰκειωθῇ τὰς ἀρετάς του. Οἱ περικόμψως κεκοσμημένοι οὗτοι πίθηκες

τοῦ συρμοῦ, οἱ ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν κατακόρῳ μορφῇ περιερχόμενοι τὸ ἐσπέρας τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰόλου ἢ ἐν τοῖς καφενεῖοις ἄπειρα σιγὰρα καπνίζοντες καὶ περὶ τῶν τυχῶν τῆς Εὐρώπης φιλονεικούντες, δύνανται ἴσως νὰ θεωρηθῶσιν ὡς νέα ἀντίτυπα τῶν κλασσικῶν ἐκείνων κηφῆνων, οἵτινες συνωθοῦντο ἄλλοτε περὶ τὸν Ἀλιβιάδην, ἰπποδρόμιον μόνον καὶ ὀρτυγοτροφίας συλλογιζόμενοι· δὲν ἐκπροσωποῦσιν ὅμως τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Πρέπει τις νὰ διατρέξῃ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας, νὰ ἴδῃ τὸν ἀληθῆ λαὸν ἀροτριῶντα καὶ ἀμπελουργοῦντα, καὶ τότε θέλει μετ' ἐκπλήξεως ἀναγνωρίσει, ὅτι ἡ παλαιὰ Ἑλλάς ἀναζῆ ἐν τῇ νέᾳ, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς κατὰ τε τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα εἶνε ὁ αὐτὸς, ὃν περιέγραψάν ποτε ἡμῖν οἱ ποιηταὶ αὐτοῦ καὶ φιλόσοφοι. (Κάρολος Μένδελσων).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κληρικοί ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ.

Ἡ Ἁγία Σοφία εἶχε, βασιλεύοντος τοῦ Ἰουστινιανοῦ, κληρικοὺς χιλίους. Ἡ Νεαρὰ τοῦ Ἡρακλείου, βασιλεύσαντος κατὰ τὸν Η' αἰῶνα, ὀρίζει· Πρεσβυτέρους 80, Διακόνους 150, Διακονίσσας 40, Ὑποδιακόνους 70, Ἀναγνώστας 160, Ψάλτας 25, Θυρωροὺς 75=600.—Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἡλαττοῦτο κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ κράτους, ὅταν τὰ εἰσοδήματα τῆς ἐκκλησίας μὸλις εἰς φωταψίαν αὐτῆς ἐπῆρκουν.

Ἔρξεις φρικώδης.

Ἐπῆρχεν ἐν τινι τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ συντάγματι στρατιώτης στόμαχον ἔχων ἰσχυρότατον. Ὁ στρατιώτης αὐτὸς ἔκαυχάτο ὅτι ἐδύνατο νὰ φάγῃ ἕνα δλόκληρον μόσχον. Ἡμέραν τινὰ προσκαλέσας αὐτὸν ὁ συνταγματάρχης του

— Θὰ δειπνήσῃς μετ' ἐμοῦ, τῷ λέγει, ἀλλ' ὑποχρεοῦσε νὰ φάγῃ ἕνα δλόκληρον μόσχον.

— Ναι, συνταγματάρχα μου.

— Πολὺ καλὰ.

Παρατίθεται ἡ τράπεζα καὶ κάθηνται· πρῶτον φαγητὸν, κεφαλὴ μόσχου· δεύτερον φαγητὸν, πόδες μόσχου· τρίτον, τέταρτον, πέμπτον, ψοὰ μόσχου, στήθος μόσχου, μηρὸς μόσχου. Πάντα ταῦτα τρώγει. Κατόπιν ὠμοπλάτη μόσχου παρατίθεται ὀππῆ. Τότε ὁ στρατιώτης παύει τρώγων καὶ παρατηρῶν τὸν συνταγματάρχην·

— Συγχωρήσατέ μοι, λέγει, συνταγματάρχα μου, ἀλλὰ δὲν βλέπω τὸν μόσχον.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΤΗΣ.

Ἡ Γαλλία ἔχει τὰς πλείστας τῶν ἐγγάμων γυναικῶν, διότι ἐνταῦθα μὲν πρὸς πᾶσαν χιλιάδα ἀναλογοῦσιν 140, ἐν Πρωσσίᾳ 128 καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ 133.